

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 8. Georgius Cyprius Patriarcha Constantinopolitanus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

182
A.C. 1283
Sæcul. XIII.

jejunium colere, precari Deum, & noctes
cantando agere. Andronicus interim
cogitabat in rebus illis, quas Deum indi-
care sibi cuperent, forsitan esse quæstio-
nem aliquam, quæ suum Imperii jus con-
troversum redderet: ita enim audierat.
Quocirca id experimentum faciendi co-
piam revocavit subito, misitque, qui eis
hæc diceret: Cessarunt pridem mira-
cula; religio satis est stabilita: habe-
musque sacras litteras & Patres, qui
nos doceant, quid Deus a nobis po-
scat; secundum responsonem, quam A-
braham diviti helluoni dedit. Sic
impedito Arsenitarum consilio Impera-
tor Josephi partibus tanquam melioribus
addictior mansit: nec tamen proinde
rejecit alteras multitudine sua specta-
biles.

Luc. 16. v. 26.

§. VIII.

Georgius Cyprius Patriarcha Con-
stantinopolitanus.

Ambabus igitur æquum se præbiturus
sedi Constantinopolitanæ imposuit
Georgium Cyprium, quem Josephus
lectorem epistolæ in sacello imperatoris
fecerat: sed qui Josephi præscriptionem
ad gubernandam Ecclesiam secutus non
est. Inter Latinos in Cypro natus, cum
viginti annos haberet, inde Constanti-
nopolim

Pach. c. 14.
Cang. Gloss.
gr. p. 110.
Gregor. l. 6. c. 11.

nopolim transiit sua perfecturus studia: ibique ita profecit, ut inter doctissimos seculi sui homines merito numeraretur. Per laborem suum repererat inter alia veterem linguæ Græcæ puritatem diuturna oblivione obrutam. Educatus inter Latinos a teneris unguiculis Ecclesiæ catholicæ doctrinam didicerat: & sub Imperatore Michaële reconciliationem cum primis urgebat. Sed non constabat sibi sub Andronico, qui eum esse Patriarcham voluit, nec consecrari a quoquam Præfulum, qui consenserant in concordiam cum Latinis. Immo ne hoc quidem sibi sumpsit, ut illum solenni more curaret eligi: sed privatim securum se præstitit de suffragiis plurium Episcoporum, inter alios Athanasii veteris Episcopi Sardicensis, cui etiam titulum sui patris spiritualis scripto dedit, ut eum Georgio benevolum redderet.

Haud multo post Constantinopolim venit Episcopus Coziliæ seu Moziliæ, sedis aliunde incognitæ, ex Ætolia per Despotam Nicephorum missus. Hunc Præfulem tanquam concordie cum Latinis nequiquam participem Imperator novo Patriarchæ inaugurando idoneum censuit eo magis, quod illius sedes metropoli Naupacto, hæc Constantinopoli subiecta esset. Quapropter hic Episcopus

menſe Martio, quo Joſephus deceſſerat, Geor-

Sæcul. XIII.

A C. 1283.

Allat. conf.

P. 775.

Pachym. l. 5.

c. 20.

Id. l. 7. c. 14.

Saecul. XIII. Georgium Cyprium in Praecursoris coe-
 nobium, duxit, cuius in vinea templum
 ubi nemo sacris operabatur, inveni-
 illum ex homine seculari, qualis erat, mo-
 nachum, ac ex lectore Diaconum fecit.
 Georgius monasticam vestem induens
 mutabat nomen, ac Gregorius dici vo-
 luit. Eodem die Imperator eum decla-
 ravit Patriarcham Constantinopolitanum
 de tribunali suo pro veteri more pasto-
 li pedo insigniens. Ab illo tempore
 functiones cum sacerdotio haud conne-
 xas exercuit.

Post haec Episcopus Coziliensis roga-
 tu Gregorii in Heracleensem Thraciae
 Metropolitam consecravit monachum
 Germanum discipulum Acacii hominis
 probi ac moderati, qui in concordiae ne-
 gotio alienus a studio partium visus fue-
 rat: & Germanus ipse vir simplex eruditus
 ac spiritualibus exercitiis deditus. Ep-
 piscopus autem Heracleensis Patriarcham
 Constantinopolitanum inaugurandi ius
 habebat. Itaque novus hic Metropoli-
 tanus Germanus Gregorium in Sacerdotem
 primo, deinde in Episcopum & Patriar-
 cham consecravit assistentibus Episcopis
 Coziliensi & Dibrano in Macedonia. Haec
 ceremonia fiebat in sacris Palmariis
 11 Aprilis an. 1283 intra templum S. Se-
 phiae, cuius altare purgatum est. Tunc
 circa Gregorium conyenerunt homines

qui schismaticis se submiserant, & incen-
 so religionis studio abrepti videbantur, sed
 nesciebant ritus, ac ne loci quidem
 constitutionem noverant.

Excluserant enim ab hoc actu omnem Clerum ordi-
 narium, immo conspici nolebant: ni-
 hilominus cogebantur accersere sacræ
 suppellectilis custodem, qui duceret ipsos,

Sæcul. XIII.
 A. C. 1283.
 v. Cang.
 gloss. eccle-
 siast.

& observare saltem necessaria ad inau-
 gurationem doceret. Hoc in sacrificio
 de more consecrabantur tres panes, pro
 tribus primis hebdomadis sanctæ diebus,
 quibus Græci non consecrant. Exinde
 novus Patriarcha Imperatorem adiit,
 reliquas diei ceremonias cum eo per-
 acturus.

Diebus lunæ & Martis Clerus ite-
 rum exclusus templo fuit exceptis illis,
 qui cum Patriarcha erant. Die Mercurii
 Clero dari debebat absolutio. Sed
 de modo eam largiendi tamdiu delibera-
 tum est, ut tempus sacrificii præsanctifi-
 catorum, ut vocabant, efflueret. Tan-
 dem vocabatur Clerus ad magnam tem-
 pli portam: populus, quem schismatici
 studio religionis ardentissimum crede-
 bant, a latere utroque stabat: Clerus
 prostratus petebat veniam, eique licuit
 intrare templum & adesse officio. Sed
 hoc sub primas tenebras finito sacrum
 omisum fuit, seu quod sero nimium esset,
 seu quia Clerus nondum videbatur ad sa-

Secul. XIII.
A. C. 1283.

v. *Cang.*
gloss. *lat.*
Osculum.
c. 16.

cram communionem accipiendam se purgatus. Cujus rei indicio erat illud quod postridie factum est. Hoc enim die Coenae dominicae sacro Patriarcha rem divinam conficiens, panem, quem de thro clam afferri curaverat, divisum in frustula nec consecratum pro communionem praebuit recens in gratiam receptis: quorum rem postea compertam supra quam creditur potest, indignati, manere se mala graviora jam tum senserunt. Die Paschata Christiani omnes pro more Ecclesiae Graecae in signum charitatis sibi mutuam pacis osculum dabant: & postera die qua hoc anno 1283 decima nona Aprilis erat, congregatus cum Episcopis Cyprius hoc sanctum osculum sibi ferebat invicem. At ista reconciliatio nihil proficere non habebat.

§. IX.

Concilium Blaquernense. Episcopum exauthorati.

Sup. l. 85. §. 9 Eodem die secundo Paschatis promulgabatur edictum, quo Andronicus Chalazam Episcopum Sardicensem, qui alias relicta sede sua sub nomine Athanasii monachum induerat, Imperator suum patrem spiritualem declarabat; seque auctoritatem dare cunctis sanctionibus, quas hic Praesul faceret in concilio Blaquer-